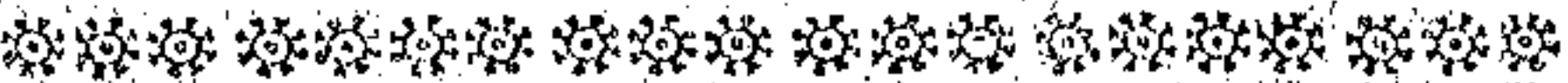

βλέπει τὸν λόγον, ὅπερ τὸν παρόντα ἔσαι καιρὸν ἢ ἰσχυροῦς ἢ
 ἰσχυρὸν ἐν ζήτησιν τὴν αὐτὴν εἰς τοῖς ἁγίοις ἄβασίς ἐστὶν ὁ
 Παράδεισος, ὅτι τῆς σφραγισμένης ῥομφαίας, καὶ εἰς τὴν Παραδεί-
 σους. Ἄθλιτοι ἀπολλοῦνται, τίς ἢ ἐπαγγελία λοιπὸν,
 ὅπερ ἡς ἀναδέχονται τὴς τῆς ἀπεθείας ἀγῶνας; καὶ εἰ τὸ Διὸς
 ἔλαττον ἔξασι, πρὸς ὃν εἶπεν ὁ Κύριος ὅτι σήμερον μετ'
 ἐμὲ ἔσῃ ἐν τῇ Παραδείσῳ, καίτοι γὰρ καὶ ἐκείνως ὁ Διὸς
 τῆς σαυρῶ προσήλθε. ἀλλ' ἐπειδὴ ἐργὸς τῆς σωτηρίας ἐγέ-
 ρετο, εἶδεν ὁ δόξος καὶ ἀφ' οὗ κλέπτει τὸν θησαυρὸν, καὶ ἐπι-
 τυχῶν παρὰ τὴν ζωὴν ἐλήϊσται, καλῶς τῇ κλεπτικῇ καὶ ἀ-
 νόμως ἀποχρησάμενος, Κύριε μὴ ἀφίτημα, εἶπαι, ἐπὶ τῇ βα-
 σιλείᾳ σου. εἶτα ἐκεῖνος μὴ ἀξίεται τῆ Παραδείσῳ, ἐπὶ δὲ
 τῶν ἁγίων ἢ φλογίνῃ ῥομφαίᾳ ἀποκαλύψει τὴν εἴσοδον; ἢ αὐ-
 τῶν ἔχει τὴν λύσιν τὸ ζήτημα; ὅτι τὸ γὰρ ἢ καὶ εἰς ἑσῶσαν
 ἀντιπροσώπων. τῶς εἰσὶν τὴν ῥομφαίαν ὁ λόγος ἔδειξεν, ἀλλ'
 καὶ τῆ σφραγισμένη ἐποίησαν. ἴσα τοῖς μετ' ἀνάξις καὶ ἄσῳμα
 κερφαίται, τοῖς δὲ ἀξίοις σφραγισμένη καὶ καίτε γίνεται, ἀ-
 κήλων αὐτοῖς τὴν εἴσοδον ἐπὶ τὴν ζωὴν ὑπακούοντα, ἡς
 ἐντὸς ἐκεῖνοι γέγονασι τῇ παρρησίᾳ τῶν ἀγῶνων ἀπαθῶς τὴν
 φλόγα περάσαντες ἢ καὶ ἡμεῖς ἀδεῶς περάσαντες, τῇ πα-
 ραδείσῳ ἐντὸς ἁλοῖμεθα, ὅτι τῆς κερσείας αὐτῶν διαμαρ-
 τήτες πρὸς τὴν ἀγαθὴν ὁμολογίαν τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ὃ ἡ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙ

Μετανοίας.

Αὐτὸς Φαρισαῖος, ὡς ἀρτίως ἠκούσαμεν τὸ Διὸς λέγον-
 τος, πρὸς εἶπει τὸν Κύριον εἰς ἐστίασιν καὶ ὑπαράφειον
 ἀγει, καὶ κοινῶν καὶ ἀνάθετα φάσκον. ὁ δὲ ἐπὶ τὴν κλήσιν
 ἀπα-

ἀπαναίεται, ἕτε φοβέται τὸν κῆρυπον, μήτε μαθητὴν ὄν-
 τε, μήτε πιστεύσαντα, τῷ ζεάματι δὲ προσδεδμημένον τῷ κέ-
 ρει, ἢ εἰδῆται πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τὰς ὀφθαλ-
 μῶν ἀνοίξαντα, χαλεπῶς δὲ πρὸς τὰς ἐπαγγελίας ἀμβλυώ-
 πυντα τῷ Προφητῷ τί ἔν ἡμῖν τὸτο τὸ κεφάλαιον ἀνέγραψεν,
 ὁ Λυκάς; πρότερον, ἵνα τὴν γνώσιν ἔχωμεν, ὃν ὁ Ἰησοῦς κα-
 τεργάσατο πολιτεύμενος ἐν τῷ σώματι, καὶ γνώσιν ἐστείας
 ἐπωφελες τοῦ ζεάματι, ἢ καὶ τινος ἐπωφελες καὶ παιδαγωγικῆ
 γέμει τὰ ζεάματα, τὸν ἡμέτερον βίον πρὸς τὸ ὀρθὸν καὶ ἀδύ-
 στροφον κακοῖζοντα; ἔτι δὲ ἔχειν ἐγώ γε ἠγῶμαι, καὶ ἡμᾶς
 προσῆκον πείθεσθαι. πολλοὶ γάρ εἰσι τῷ ἑαυτὸς δικαιοῦτον
 φίλουτοι καὶ ἀυτέρησκοι, ἐν ἐπιλήσει δικαίως φρονήματος ἀγ-
 κωμοῖ, ἀμαρτωλῶς καλῶντες τὸς ἐγγίζοντας, καὶ περὶ ἐλ-
 θεῖν τὸ ἀληθινὸν κριτικόν, ἑαυτὸς, ὡς ἄρνας ἰσὺ τῷ εἰ-
 φρον, χωρίζοντες, καὶ πρὸς τὴν θύραν τῆς βασιλείας βλέποντες
 εἰς ἀσπεταμῶν αὐτοῖς, ἢ σίγης, ἐκ ἐδωμάτων ἀξιῶν-
 τες τοῖς πολλοῖς κοινῶν. βδελυσόμενοι δὲ πάντας τὸς μὴ
 τὴν ἀκραν, ἀλλὰ τὴν μέσιν ὄθη τῷ βίῳ ποροδομῆς ὁδόν.
 Ὁ τοίνυν Λυκάς ὁ πλέον τῷ ψυχῶν, ἢ τῷ σώματων ἰατρός,
 ἔγραφε τὸ ἐν χερσὶ δῆγμα, ἐ λόγον ἀπλῶς, ἀλλὰ φάρ-
 μακον τῷ νοσήτων αὐθάδειαν, αὐτὸν ἡμῶν τὸν Θεὸν καὶ Σω-
 τῆρα δεικνύς, τὸν ἀσυγκείτως καθαρὸν καὶ μόνον δίκαιον, συγ-
 γνωμονικῶς λέων τοῖς κατεργασμένοις σικασασρεφόμην, καὶ
 τοῖς εἰδῆται κεκαθαμένοις σικασασρεφόμην. ἔχ ἵνα τι προσ-
 λάβῃ τῆς ἐκείνων κακίας, ἀλλὰ ἵνα μεταδῶ τῆς οἰκείας δι-
 καιοσύνης, κατὰ τὴν ἡλιακὴν ταύτην τὴν φαινομένην ἐνέρ-
 γειαν. (ὅσον δὲ τῷ κτίσματος ὡδασῆσαι τῷ Ἰκτίσῃ τὴν ἀπό-
 τοιαν.) ἴσμεν μὲν γὰρ, ὅτι καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν ἡπλωμένης μόνον
 ἐπιλάμπει χώρας, ἀλλὰ καὶ ὅσαι κοιλότεραι καὶ τῆς αἰθέρας
 ἐλαχρῶ δέσσης. παυσώμεθα τοίνυν, εἴτινες ἐπιφρονῶμεν,
 ὡς ὁ λόγος φησὶ. μιμησώμεθα δὲ τῷ Δεασοτῷ τὸ ἴλασθαι
 καὶ

εὐλαβῶν ἄνθρωπον, τοῖς ταπεινοῖς δὲ τῆτο συγκαταβαίνοντες, ἵνα
 ἵνα αὐτοῖς κειμήσις σωταπεινωθῶμεν, ἀλλ' ἵνα κακί-
 τες ὑφάσωμεν. οἷον πολυμνησά τινες ἐφύδροι τῆς πνιγαμέ-
 νης πρὸς τὸν ζωτικὸν ἀέρα τῆτον ἀνέλιποντες. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς
 θεῶν νόμον τὸ ἀγαθὸν ζῆμα χεραγωγεί, φέρει
 πρὸς τὸν ἐμπροσθεν σκοπὸν ἑαυτῆς ἰσχυροῦμεν. θαυμάζω
 ἐφύδροι τῆς εὐλαβῆς ἐμπροσθεν ταύτης καὶ φιλήδονον ὀφθαλμῶν
 σάρκα, ἠπλοῦς δὲ καθημέρας ὑπὲρ γῆ καὶ γαστρός, ἀμύ-
 νει τῆ ἀλλαν ἐρεθισμῶν ἀπειρώς ἔχοντας, τῆ δὲ ὅσοι γράει-
 μοι πᾶσιν ἡμῖν τοῖς τῆς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κοινωνήσι φύσεως,
 ὅπως εἰσὶ ἀπληροὶ δικαιοσύνης τῆ ἀμαρτανόντων, καὶ ἑαυτῶ συγ-
 γράμοντες ἀδουεῖς ἀγωνισαὶ καὶ ἀπαραίτητοι νομοθέται, αἷς
 καὶ τῆς τῆς Θεῶν φιλοφροσύνης ἀναιρεῖν τῆ ἐλπίδα, καὶ ἰστο-
 ραττεῖν, ὡς νομίζουσι, τῆ ἀφθονοῦ τῆ ἐλέως πηγῆ, καὶ
 τῆ πολλῆς δὲ τῆς αὐθεντίας ἀποκλείειν τοῖς πλανηθεῖσι τῆς
 βασιλείας τῆ ἐσοδοῦ. τῆτο δὲ ἕδου ἀλλο, ἢ ἰστογνώσιν ἐμ-
 παιεῖν ψυχῆς ἰατρίας ζητήσεως. ὁ δὲ τῆς Θεραπείας ἀπελπί-
 σας, δὲ λὸς γίνεται καθάπαξ τῆς νόσου, καὶ πρόγε πάσης τῆς
 τῆ ἡμετέρων ζειφῶν ἐπαγγελίας ἀλλοθῆτος. ἕδου δὲ ἕκει τῆ
 σωτηρίας ἐξετάζοντι νοῦτον, ὁ μὴ χάρις δωρεῖται, καὶ Θερα-
 πείει συγγνώμη. καὶ τῆς ἕως ὑποκωφός καὶ κῆκος πᾶν λόγων
 τῆ ἰωβ δὲ ῥῆδην πρὸς πάντας ἐκβαίνοντος, ὅτι ἕδεις καθαρὸς
 ἀπο ῥύπη, ἡμέρα ἐδ' αὐ μίαν ἢ ζωὴ αὐτῆ. τῆς δ' αὐ σωφρα-
 τῶν ποῦτον φρονήσεων, ὡς ὑποκείμενος ἀδουεῖς, καὶ ταύτας
 ἐν δικαστηρίῳ Θεῶν, τῆ ἰστογνώσιν οἷδα συγγνώμην καὶ ἀχρείον τὸν
 ἕδου; Εἰ δὲ καὶ πρὸς τὸ ἀκρότατον δικαιοσύνης καὶ ἀκερβείας ἡ-
 σῶν ἀληθακότες παπίσταντες δὲ ἀληθῶς, καὶ τὸ γεγραμμένον,
 ἐπᾶνω ὄφθων καὶ σκορπέων νικηταὶ δὲ καὶ σεφαιτα καὶ τῆς ἀ-
 μαρτίας ἀνηγορεύθηται, ἕδ' ἕως ἕχθῆ πρὸς τῆ οἰκίας ἀ-
 φείαν καὶ πᾶν ἡλικῶν ἀπαίτων κἀνονίζεῖν τὸν βίον, ἀλλὰ τῆς μὲν
 ἕδεις ἀδοκιμήσεως τῆ δὲ δωκῶτε Θεῶ τῆ χάρις ὁμολογεῖν, ὅτι

καὶ φύσιν ἡγεμονικῶς ἐπιτάχισαν, καὶ πειρασμῶν σαταρικῶν ἐκ
 ἐξήκοντο χείρας. τοῖς δὲ ἀδελφείοσιν ὀρέγειν φιλανθρωπίας
 δεξιᾶν, καὶ ἀνεγείρειν ἐκ τῆς πηλᾶς, καὶ καθαίρειν ἐκ τῆς μο-
 λυσμάτων, διπλῆν ἤδη αὐτῶν τὸν ἔπαινον ἤρωντο, πῆστε
 ἰδίας ἀνδραγαθίας ὁμῆ καὶ τῆς φιλαδέλφου καὶ χριστῆς συμπα-
 ρθείας τὰ γέρα λαμβάνοντες. νικῶν δὲ ἀνδραποῖτε ὄντες τῆς
 χαμαὶ ἐρχομένων, καὶ ζῶντες βίον ἐπὶ τὸν ἁγγελικὸν καὶ ἐγγύς
 τῆς ἀσωμάτων, ἀλλὰ τοῖσιν, οἷον αὐτοῖς καὶ ἐπὶ οὐρανῶν
 ἀγάγοι καὶ σκώψαι, διακρίνειν αὐστηρῶς, καὶ μὴ πολλῆς τῆς
 αὐθετίας τῆς κατακείμεσιν φέρουσι ψήφον. ὡς ἐμὲ πολλὰ
 κίς ἐπὶ τῆς τύφῃ καὶ τῆς ἀλαζονείας ἰσοπνηγόμενον εἰπεῖν ἐπὶ
 αὐτοῖς τὰς εὐαγγελικὰς ῥήσεις· ὅτι τὰς δοκῆς ἐν τοῖς ἰδίοις
 ὀφθαλμοῖς μὴ βλέποντες, τῆς ἀλλοθείαν ὄψεσιν ἀποφυσάθη
 τὰ κάρφη, καὶ τὰ βαρύτερα φορτία τοῖς ἄλλοις διαμύοντες,
 περνοσεῖτε βαρεῖς κελταὶ καὶ ἀδυνεῖς ἀχθοφόροι, τὸ βῆμα
 τῆς Χειρὸς προλαμβάνοντες, καὶ τῆς Κελτῆς τῆς ἀπόφασιν ποροῦ-
 κιάζοντες· δέλοι καταφρονηταί, καὶ ἀπαραίτητοι τῆς ὁμοθεσίας
 κελταί. Εἰ ζηλήτε Θεοῦ, ὡς κατ' εἰκόνα κτισθέντες, μιμή-
 σαθε ὑμῶν τὸ ἀρχέτυπον· ὃ Χειριστοῦ τὸ φιλανθρωπικόν
 ὄνομα, ζηλώσατε τὰ Χειρὸς τῆς ἀγάπῃς, ἀποβλέψατε
 πρὸς τὸν πλεῖστον τῆς ἐκείνης φιλανθρωπίας, μέλλων ἤδη αὐτῶν
 ἄνθρωποις ἐπιφανεῖσαι δι' ἀνθρώπων, προκαθήμενῶν τὸν Γαλι-
 λαιῶν, μετανοίας κήρυκα, μεταμελείας εἰσηγητῆν, καὶ πάντας
 παρὸ Γαλιλαίας Προφήτας, ἐπισροφῆς Διδασκάλους· εἶτα καὶ
 αὐτὸς μετ' ὀλίγον ἐπιφανεῖς, οἰκεία φωνῇ βοᾷ· αὐταποστολῶν
 πᾶς· δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι
 καὶ γὰρ ἀσπύσω ὑμᾶς. τῆς δὲ τῆς κλήσει πειθεύοντες, πᾶς
 ὑπεδέξατο, ἀποκον ἔδωκε τῆς ἀμαρτιμάτων τῆς ἀφισιν, καὶ
 κλεισίων καὶ σωτηριῶν τῆς λυπηνῶν ἀπαλλαγῆς· Λόγος
 ἠγάπησε, Πνεῦμα ἐσφράγισεν· ὁ παλαιὸς ἀνθρώπος, ἐνταῦθα
 φη' ὁ θεὸς ἐτεχθη, ἀνηβήσας τῆς χάριτι, τίς τὰ ἔξῃς; ὁ αὐτὸς
 ἄνθρωπος

θρωπος οϊκειος αντ' αλλοθις, υος αντι ξεως, μυσης εκ βε-
 βιλς, Αγιος εξ ασεβης. ο ποιμν ταϊς εγω μεγαλοπορεπε-
 σι κη ανυπερβλιτοις δωραϊς πλατιθεις, αμαρτη εις τον φι-
 λοτιμον κη αγαθον δεργατω, ποθρ' μη υμιν τοϊς δυσκο-
 λοις κη αμαλκτοις δικασαις διδους μητε λογε μεταλαβων,
 πρωτω αν οπι τον ολεθρον ηχθη, κη της ενθαδε ζωης δοτο-
 ποταις, κη τλω εκει κολαζομυος. επει δε αλλος βειν ο της
 ψηφς Κυειος, ο ποιων το ελεος εις χιλιαδας κη μυριαδας,
 κη μη θελων τον θωιατον τα αμαρτωλα, αναιμων δε τλω
 εθροφλω, εδεν επωσ οι τλω ερωλιου χαρην υβεισαντες ετι-
 μαρηθησαν. αλλα παλιν δευτερος ελεος, κη ακολυθει τα
 προτερω, κη αμνησεια συγγνωμη σιωαπτεται. κη δακρυον
 σαξαν ισοδυαμετ τα λεξω, κη σκαγμοσ επιμοχθος ε-
 παναγει τλω χαρην προς ολιγον αναχαρησασα. ει απισεις
 τα λογω, Πεθρον ερωτησον εν τη οικια τα Αρχιερωσ κα-
 θημων, κη λεξει σοι, οπως το ποθραπωμα της αρησεωσ πι-
 κρωσ οδυραμυος εκαθαρηθη κη εκ ανελυσον εις τον Σιμωνα,
 αλλα Πεθροσ διεμεινον ο Αποστολοσ. Εγω δε νομιζω, οτι
 κη Γεδοσ ο Γουαλειωτησ, ει μη παχεωσ αυτωσ εαυτα εγνετο
 δημιος, ασυγγνωστοσ κεινασ τλω αμαρτιων, προασεων δε τα
 ελεον ηπισον, εκ αν τησ οικτιρμων τησ κωσθησ εθροφωων
 της οικωμυησ ησδχησε. τεκρημιον δε τα λογε πρωτεσ εβραιοσ
 οι μη τον Σταυρον πισδυσαωτεσ, κη τα λεξω τα ψυχασ υμω
 κη τασ χειρασ ριφαμυοι. ει δε οι σαυρωσαντεσ ηληθησαν,
 πως εκ αν ο προδωσ της αμνησειασ απηλαυσον; οδωσμε
 ποτε κη Παυλοσ Χεισιωνεσ, αλλα βασάσασ υσερον αλυσεισ
 υπερ Χεισω, εκ της κωτοπαθειασ ελυσε τα εγνηματα. η-
 μαρτε λιθαζων Στεφανοι κη σιωδωδοκων τοϊσ φονδωσιν, αλλ-
 λα λιθαθεισ οξηλειφε το πλημμελημα. ετελωναν ποτε Μω-
 υσαιοσ κη Ζακχαϊοσ, αλλα τησ καταφρονησει τησ κημα-
 ωσ τλω τελωνειωσ πατησασησ, ο μη τησ οικια τον Ιησυν

ἔδιδετο, καὶ τῆ ψυχῆ πλέον· ὁ δὲ θαυμασῶν παράθεω. Εὐαγγ
 γελισθῆς καὶ Συγγραφοῦς ἀπεδείχθη ὁ Τελώνης. καὶ τὰ Φαρι
 σαῖς ἀνάγκαιον εἰς μνήμην, ἢ γυνὴ ἢ τὴν δραχμὴν ἀπολε
 σασα καὶ δὶρῆσα. Ἐξ ἀρχῆς δὲ εἰς τέλος εἴτις τὰς ἀδράστη
 τῆ βίᾳ παντός ἐν τοῖς καθ' ἑξῆς χρόνοις λογίσαιτο, τὰς πό
 λεις εἰρήσει πρότερον μετ' ἐν χειρὸς τὰς ἀμαρτήμασιν, εἴτε τῆ
 πρὸς τὸ κρείττον ῥοπή μετὰ θεμένουσ τῆς γυναικός. Οὐδὲ γὰρ
 εἰ κείον καὶ μῖον ἔξαιρέτον, πλημμελείας χωρὶς πάντα κα
 πορθεῖν. ἀνθρώπος δὲ ἐπὶ φέσει καὶ φθορᾷ ἢ γυναικός, καὶ π
 σαπὼν ὑπάρχων δεκτικὸς παιδῶν, ἔποτ' αὖ ἀκατηγόρητος δε
 χθεῖν, καὶ θελοποιείσης συγγνώμης. ἀπόβλεπον πορὰς τὸν Δα
 βίδ τὸν Βασιλέα τῆ Ἰσραὴλ, ὃν κατ' ἐκλογὴν ἐχειροτονήσει
 ὁ Θεός, ἐπαίνοις δὲ τοῖς τῆς μαρτυρίας ἐκόσμησε, λέγει
 εὖρον ἀνδρα καὶ τὴν καρδίαν μετὰ Δαβὶδ τὸν τῆ Γεσθαί ἄνθρω
 καὶ τὴν λαμπρὰ μαρτυρία, ἐπειδὴ τῷ πάθει τῆς σαμ
 ρασίας ἔαλω, καὶ κατέπεσαν ἐκείνοις οἷς γινώσκοντο ἀν
 κες, ἦλθε δὲ καὶ τὸν ἔλεγχον τῆ Προφήτε εἰς ἀναλογισμὸν κα
 κακῆ, ἀνάχαπτον ἀφῆκεν τοῖς εἰς ἕσπερον ἐσθμῶν οἰς τῆς μετ
 τοῖας τὸν μόχθον καὶ θεώρημα, ὡς ἐν εἰκόνι, τῷ φαλτῆρ
 τὸν μόχθον, καὶ μετ' ἐκτικόμενον τῆ λύτῃ τὸ σῶμα, ἀν
 θεις δὲ τὴν νύκτα καιρὸν θρήνων ποιέμενον, τὴν κοίτην τῶν
 πόνων ἀάπαυσιν, καὶ τῆ κλίνη τὸ δάκρυον ἐπὶ ῥέοντα ὡς ἐκ
 πηγῶν τῶν βλεφάρων, καὶ πάλιν ἦρῖν τὸν πρῶτον καὶ ὄν Φαλμὸν
 ἐπὶ πονήσαντα, τύπον τὸν ἰλασκόμενον Θεόν· καὶ μὴν ὁ θρηῖς
 αὐτῷ ματῶ ἔξεπονθήθη, ἀλλ' οἱ βαρεῖς στυγαμοὶ τὸν ἔλα
 ἐφειλκύνοντο· ἀπέλαβε δὲ καὶ τῆς βασιλικῆς αὐθεντίας τῆ
 ἔξουσίαν, καὶ τῆς πορὸς Θεὸν ἰκεσίας τὴν παρρησίαν· ὁμοίω
 καὶ κείνος ὁ πῆς Νινού βασιλεύειν λαχὼν, τῷ μετ' ἐκλογῆ
 τῶν ἀμαρτιῶν συνελαυνέτο πορὸς τὸν ὀλεθρὸν ἀνὰ τοῖς ἀρχο
 μένοις λαοῖς, καὶ ὁ τῆς ἀμαρτίας ἔλεγχος ἐγγίσει μετ' ἐκ
 λογῆ τὴν πορθεσμίαν τῆς τιμωρίας ἐκέρυττον· ἐπειδὴ δὲ ἐν

ἡμῶς ἑαυτὸς κακώσαντες, ἔφυγον τὴν πύρραν τῆς συμφορᾶς,
 ἐλυπήθη μὲν ὅτι μὴ ἠλήθουσεν ὁ τῆς κακῶν Προφήτης, καὶ
 πρὸς τὸν ἔλεον τῆ Θεοῦ χαλεπαῖς ἠγοικίσατο. ὁ δὲ πανταχῶς
 καὶ διὰ λόγων καὶ πράξεων γινώσκων ἡμῖν, ὅσῳ ἔχει τὴν πρὸς
 τῆς ἀνθρώπων δὲ μύηται, φύει μὲν τὴν κολοκώθειον ὑπὲρ κε-
 φαλῆς τῆς Προφήτη σκέπῃ τῆς λυπέσεως. ἀκτῖνος ὑποκα-
 θύδατος δὲ τῆ σκιά, ἀθρόον ἰσοξερμαίνει αὐτῷ. εἶτα ὡς
 δυσκόλως εἶχεν ἀφυπνώσας πρὸς τὸ συμβῆναι, οὐκ εἰδίζετο καὶ
 μίμνηται. εἰ μὲν ὑπὸς ἐμπειθῶς ὀπισθὺ γινώσκοντες μαρτυροῦντι
 λαχῶν, ὁ δὲ Θεὸς ἐκ οὐ ἐπεκλάσθη πηλικαύτη πόλει ἐγγὺς
 ἰλθῆση κινδυνῶν. Μάθετε ἡν οἱ σκληροὶ καὶ δυσμελίτικοι μὴ
 πικρῶν ἢ βαρεῖς δικασαί, ἀλλ' ὡς ἀφίηται ὅτι κρυπτὰ τῆ
 καρδιῶν ἰσοκαλύπτων, καὶ κατ' ἐξοσίαν δεσποτικῶν ἐκείων
 τῆς προσδοκώμενης ζωῆς ὑποκλιρῶν τὴν κατὰ σῶσιν. μὴ σκυ-
 θραπᾶς ἐκφέρετε τὰς ἀποφάσεις, ἵνα μὴ ταῖς ὁμοίαις ὑπο-
 βληθῆτε, καὶ τῆ οἰκείων σομάτων τοῖς λόγοις ὡς ἐδᾶσιν
 οὐκ ἐπιταῖς πρὸς παρῆτε. δοκεῖ γάρ μοι καὶ ἡ Εὐαγγελικὴ προφ-
 ρησίς τῆτε προφυλακτικὴ τυγχάνειν τῆ πλημμελήματος λή-
 γουσα, μὴ κείναι, ἵνα μὴ κείναι ἐπὶ τῆ κείσιν καὶ
 τὴν ὀργισμοῦ ἐκβάλλει. κείσιν δὲ ὀνομάζει τὴν ἔραχυν-
 ῆρας κατὰ κείσιν. ποιήσου ἔν, εἰ δοκεῖ, κῆφον τὸ σάθμιον,
 εἶπω βέλει μὴ πρὸς τὴν κατακείνισαν πλάσι γὰ καὶ τὰς σὰς
 πράξεις καθελελυθῆναι, ὅταν ὁ βίος ἡμῶν, ὡς ἐν ζυγῷ,
 τῆ κείσιν καὶ Θεοῦ ταλατῶνται. σῶμα πρὸς κείναι καὶ ἔρα-
 ζῶν ἐν σαρκί, μήποτε ἀπελάσῃ τῆ βίε τὴν ἀπὸ ἰατρικῆς
 θεραπείας. καὶ γὰρ ὅτι πλείστον ὅσον ἀξία τῆ καὶ ὑγεία συ-
 ζήσε, ἀλλ' ἔχ' ἔτω διατελέσεις ἀποσος, ὡς ἐν χεῖρα μὴ γέ-
 νῆσαι τὸς ἐπιμελείας τῆ θεραπείας. καὶ ψυχῆ ἔχων κατα-
 κλινομένη πρὸς τὴ γῆρα, ἢ ἴκα αὐ ἑαυτῆς ἐπιλαθομένη
 τῆ προσπαθειῶν ἐμπληθῆ τῆ σῶματος, μὴ ἀναίρει τὸν

ἔλεον, ἵνα μὴ ἀμοιρήσης συγγνώμης, ὅταν αὐτῆς ἐπιβίη
 καταστῆς. Ἐρπύς τις ἔστι, καὶ ἡ γυμνοσύνη ἔλαχε τῷ λαῷ; συμ-
 παθεῖν ὄρατω ἡμεῖς ὑπὸ τῶν καὶ πτώματι, εἰδώς ὅτι καὶ ἡ τῶν
 ξίς τῷ βίῳ ἀφορμὴ ἔχη πρὸς τὰς πολλὰς, ἀλλὰ τῆ φύσει τῶν
 ποιμνιομένων ἔδεν διενεόχε· κοινῶν δὲ αὐτῆς, ἴσως πο-
 τὲ κοινῶν καὶ πλημμελήματος. Ταῦτα καὶ Μωσῆς ἰδὼν
 ἀνθρώπος γὰρ αὐτῶν, καὶ τῆ φύσιν ἐγνώριζε· τὸν μόχθον ὑπὲρ
 τῶν Ἰερύων ἰερουργεῖσθαι διέταξεν ἡμαρτηκότας πλώτας καὶ κα-
 θαρσίων δεομένους καὶ πλειόνων. ὅπερ δὲ αὐτῶν τότε ὁ εἴσαρξ;
 μόχος, τῆτο καὶ ἔστιν ἡ ἀσάματος μειωμάτεια, καὶ ἡ ἀνά-
 γατος ἀνάστα· ἡς ὑφολογομένους καὶ μεγαλαυχῆτες, τῶν
 ὑπερβολῶν μὴ λύσωμεν, εἰδότες ὅτι καὶ Ἀραῶν ὁ δοκιμώτα-
 τος Ἰερύς τῷ λαῷ ζητήτι Θεῷ συναπήχθη, καὶ μὴ τῆς ἀ-
 δελφῆς τῆς Μαρίας ἔαλω τῆ γογγυσμῶ· καὶ εἰ μὴ ὁ γογγυ-
 σθεῖς ἰκέτασεν, καὶ αὐτῶν τῶν τιμωρίαν διέφυγε. ἀλλὰ ἔστιν,
 ἔχῃ Ἰερύς, ἀλλὰ εἰς ἡμῶν πολλῶν; φοβείσθω βαρὺ ἐπιτίθε-
 σαι ζυγόν. εἰ γὰρ ὁ καθαίρειν τὸν λαὸν προβλήσεις χηρὴν
 καθαρσίων ἐπίστα, τί αὐτῶν πάθοι ὁ μηδὲ τῆς χειροτονία; ἔχων
 τῶν δυνάμιν; Μιμησώμεθα τῶν ποιμαστικῶν τῶν Δεσποτῶν,
 ἐγκύβωμεν τοῖς Εὐαγγελίοις, καὶ ὡσαύτως ἐν εὐσάπρω τῶν ἰδίων
 καταμάθωμεν τῆς ἐπιμελείας καὶ χηρῶντος; βλέπω γὰρ
 ἔπει ἐν τῶν βολῶν καὶ τοῖς ἐπεσπασμοῖς τῶν λόγων αὐτῶν
 ποιμένα ἐκείτων προβάτων. ἔς ἐνός θρέμματος ἀποχριστότας
 τῆς ἀγέλης καὶ πλωτῶν, καὶ τοῖς ἐπιτάξει καὶ ἀπλωτῶν νεμο-
 μένοις παρέμεινεν, ἀλλὰ ὁρμήσας ἐπὶ τῶν ζήτησιν, πολλὰς
 μὲν διώδασα κοιλότητάς τε καὶ φάραγγας, μεγάλων δὲ καὶ ὑ-
 φιλῶν ὑπερβύχθη σκοπέλων, καὶ ταῖς ἐρημίαις κρατῶν
 ἐπιμύθησε, μέχρις αὐτῶν ἡμερῶν. αὐτῶν δὲ ἐκ ἐπληξεν, καὶ μὴ
 ἐδὲ ἤλασσε σφοδρῶς, ἐπέταξεν πρὸς τῶν ἀγέλης. ἀλλὰ ἐπι-
 θεῖς τῶν ἀυχῶν καὶ κομίσας μὴ φειδῶς, τοῖς σπυρίοις ἀπε-
 κατόσθη, χαίρων ἐπ' ἐκείνῳ πλέον, ἢ τῶν κληθεῖ τῶν ἀλ-
 λων.

λαν· τοῖσ' αὖτε τοῖνυ τὸ παράγμα τὸ τοῖς αἰνύγμασιν ἐγ-
 κρυπτόμενον· τὸ δὲ παρόβατον ἐκ ὄντως παρόβατον· καὶ ὁ ποι-
 μὴν δὲ πάντως ἀλλοτι, ἔμμεν ὁ τῷ ἀλόγων νομοῖς· ἀλλ'
 εἰς ὑποδείγματα ταῦτα τῷ Γερίων παιδολογικά· ἵνα τῷ αὐ-
 θρώπων μίτε ποροχείρας ἀπελπίζωμεν, μίτε καταρραθυμαῖ-
 μιν κινδυνολόντων· ζήτωμεν δὲ τὸν ἐμπαθῆ, καὶ ἐπιανάγωμεν
 εἰς τάξιν, καὶ χαίρωμεν τοῖς σφέρεσι, καὶ τῷ πληρώματι τῷ
 οὐδὲ βιάντων ἀσμιγνύωμεν· Ἐπὶ τούτοις δὲ τὸν Γερίων
 προσήκεν ἀπὸ τῆς ἀποτομίας τῷ φιλανθρωπίαν ἀσκεῖν, ὡ-
 σε καὶ ὁ Δεσπότης ἐκκόπτειν κελόητια, ὡς φυτὸν ἀχρηστον,
 αὐτὸν ὡς φοιτοκόμον αἰτεῖν δεῖ τῷ φειδῶ καὶ ὑπέρθεσιν· τῶτον
 γὰρ ἡμῖν παρῆσσι τὸν ἴδεν τῆς ἀκαρπυ οὐκῆς ὁ λόγος· ἡ
 ἐπιμελεῖν θέλοισι τῷ Κυρίῳ διὰ τῷ ἀκαρπία, ὁ γεωργὸς
 ἐκράει, καὶ ἀναβολῶ αἰτεῖ καὶ ὑπέρθεσιν, ἐλπίδας αὐτῷ
 χησας ἀποτείων διὰ τῆς οἰκείας ἐπιμελείας· μὴ τοῖνυ κόπτε
 ποροχείρας ὁ τῷ τομῶ τῷ τῷ Κυρίῳ ἐπαγομῶμεν καλύειν
 οὐφίλων· μὴδὲ καταγίρωσκε ταχέως τῷ ἀχρησία· ἀλλ' ἐκ-
 πορῆ τῷ ἐπιμελείας· σκάπτε τοῖς ἐλέγχοις· θάλαπε, ὡς
 κούρῳ ταῖς ἀδελφότησι· νότιζε τῇ ἐπιρροία τῷ μετῆ-
 μάτων· τῷ ἐπιμελεῖται τοῖς ποροφυλακτικοῖς τῷ τῷ ἀδελφότη-
 τος ὡς χαρακωματι· σὸν ἔστι τὸ παραιτεῖσθαι, τῷ κελῶ τὸ
 δικάζειν· ἐκεῖνο κληθῆναι ἀσπιδάσωμον, ὁ λέγεται καὶ ὁ
 Κύριος· Παράκλητος γὰρ ὀνομάζεται, ὑπὲρ τῆ γούης τῷ
 ἀνθρώπων τὸν Πατέρα ἐξελιγμένος· ὁμοίως καὶ τὸ Πνεῦμα
 τῆς ἀληθείας, τῷ ὑπὲρ ἡμῶν ἀσπιδῶ ἔλαβον ὄνομα· Πα-
 ρακλητος γὰρ καλεῖται λέγεται· πρεσβεία δὲ καὶ παράκλησις
 ὑπὲρ τῷ ἡμαρτηκόπων πάντως ἀσπιδάζεται, ἔμμεν τῷ ἀνδ-
 θωμῶν καὶ ἀνεγκλήπων· ζήλωσον ὁ Γερίων τὸ κινδυνολόν τῷ
 Μωσέως· μίμησαι τῷ ἐκείνῳ τῷ τῷ ἀρχομῶν διαθεοῖν·
 ὁσ παρακαλῶν τὸν Θεόν, ἵνα μὴ δυσμενῆ τῷ λαῷ πλημμε-
 λήσασσι, ἐπειδὴ μικρὸν ἦθετο παρελκομένης τῆς χάριτος·

ἔτο γὰρ ἐκέλευε, προαπελθεῖν τῷ λαῷ, μὴ θεάσασθαι τὴν
 ποιμνιομένων τὸν ὄλεθρον. εἶδεν δὲ οἶον αὐτῆς ὑπομνηματι-
 σαι τῆς λήξεως· διομαί, ἡμάρτησαν ὁ λαὸς ἁμαρτίαν μεγά-
 λην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς Θεὸς χρυσῆς, καὶ νῦν ἐμὴ ἀφῆς αὐ-
 τοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἄφες· εἰδὲ μὴ, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βί-
 βου, ἥς ἐγραψας. ὅρα δὲ ὅπως τὴν πλῆθους σωτηρίαν τῆς οἰ-
 κείας κοροτίθῃς, καὶ ἐξαλιφθῆναι ζητεῖ, εἰ μὴ κατορθοῖ τῷ
 κοιτῶ τὴν συγγνώμην; οἱ δὲ νῦν πρὸς τὴν ἁμαρτανότητα πε-
 κραινόμενοι, κοροσιόντες ἐλαυνούσιν, ὑποπίπτοντας πρὸς
 χροῖ, σακρυόντων καὶ ἐπικλίωσιν τὸ πρόσωπον. τί ἔν δὲ Λα-
 κάς, μᾶλλον δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον; ἀνέγραψέ μοι τὸν ἡν-
 τὴν ἄσωτον, ὃς καθύβρισε μὴ τῆ ἀναχωρήσει πρῶτον τὸν ἡ-
 ἰναμένον, εἶτα πρὸς τὰς ἡδοιάς καὶ μέθας ἐμβακχούθει, καὶ
 φιλογνωῖς ἡρόμενος, πάντα τὸν παρῆκόν πλεῖτον ἐκείωσεν·
 ἐπειδὴ δὲ χρόνους ὑστερον ἐκινῶς ἐπιταλαιπαρήσας τοῖς μό-
 θοις, αἷς καὶ στυβώπης ἡμῶναι μισθωτός, καὶ τῆς αὐτῆς μεταχεῖν
 τοῖς χοίροις ἔσθης, ἐπαυῆλθε πρὸς τὴν παρῆκην ἐσίαν σω-
 φροιατεῖς, καὶ ἀπεστέφη ὁ Πατήρ, εἶδεν ἐπίθηνεν αὐτῷ τὰς δα-
 ραῖς ἐπαναλθόντι· ἀλλὰ πᾶν τῷ αὐτίον, κοροσέδραμν ἐγγί-
 ζοντι, καὶ ἐπεκλίθη τῷ ἔσθῃλῳ, καὶ σακρυον ἐπέσαξε συμπα-
 θῶς τῷ ἀυχοῖ. ἐποίησε δὲ πάλιν ἀτὶ ἀθλίῃ μακαριστῶν,
 ἐλαθρεῖα ἀμφιέσας ἐσθῆτι, καὶ δακτύλιον τῇ χειρὶ φερίθει,
 καὶ ἑορτὴν ἄγων τὴν ἡμέραν, καὶ εἰ ἔπεισας δῶχίαν λαμπρῶν.
 πᾶντα δὲ πᾶν λόγος ὅτι πᾶν βολικός, ὑπανοίγων ὡς πα-
 ρῆκην ἐσίαν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ δεχόμενος φιλοφροῖας, ἵνα
 μὴ ὡσιν ὁμοδίαιτοι τοῖς χοίροις τοῖς δαίμοσι, ἡμῶνται δὲ
 πάλιν εἰς ἀποθῆαν ἡοί. ἵνα τῷ βαλήματι τῷ Θεῷ συζῶσι
 ὡς γνώρη Πατῆρ, καὶ τοῖς Ἅγίοις Ἀνδράσιν, ὡς ἀδελφοῖς,
 σὺ δὲ μὴ ζήλω τὴν γνώμην τῷ πρεσβυτέρῳ, μηδὲ καταγόγγυς
 τῆς τῷ Πατῆρς φιλανθρωπίας, ὅτι καὶ τὸν ἄσωτον καὶ ὑβριστὴν ἐ-
 σφκίσατο. θαύμαζε μᾶλλον τὴν ἀγαθότητα, καὶ μιμῶ τῷ Θεῷ

εὐδὲ δὲ μὲν εἰς, καὶ τὴν ἐκ τῆς πλαγίης ὑποσρέφοντας ἀναγκασ-
 λίζε, καὶ ὡς πτύσασα. ἔτω ἄν εἴη τυφλῶν ὁδηγός, καὶ πλα-
 γιῶν διδάσκαλος. Πρὸς μὲν ἐν τῆς βραχυτέρης τὴν γνώ-
 μῃ, καὶ τὴν ἀποτομίαν ἀπὸ τῆς συμπαθείας ἀσκῆντας ἰκανῶς
 ἡμῖν εἴρηται, καὶ ἔδον δεῖ μακροτέρων. ἄκκε δὲ λοιπὸν καὶ
 εἰ τῆς ἐπιστροφῆς δεδύμενος, ὅπως σὺ προσῆκον ὅπισυγνάξεν τοῖς
 ἀμαρτίαις, καὶ τὰ ὡδὲ πτώματα τῆς καρδίας ἀποθρῖναι.
 μάλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, σκόπησον τὴν ἀμαρτολὸν γυναικα τῆς
 ὡδὲ τῆς Λακῆ ἐπὶ τῆ παρόντος ἀναγνωθεῖσαν ἡμῖν. καὶ κεί-
 ης τὸ πεπευδὸν καὶ ὀσμύετον ζήλωσον, καὶ λάβε καύσιαν μετα-
 τοῖας ἠκειβανμῆ. ἐλθεῖσα ἄν ἐπὶ τὸν οἶκον τῆς Φαισαίας,
 ἔτε τὸ πλῆθος τῆς ἐσιωμῶν ἠρυθείασον, ἔτε τὸν καιρὸν
 τῆς δὲωχίας ὡς ἀκαιρον εἰς ἐξομολόγησιν ἐφυγεν. ἀλλὰ τῆ
 λύπη συνεχομῆ, καὶ σφοδρὸν ἔχουσα τῆς πλημμελημάτων
 τὸ πένθος, ἔδὲ τὸ βραχύτατον ἠφίει τὸν τῆς ἀμαρτιῶν ἰα-
 τῆον. ἐμὲ ἔδὲ εἰς τὸ πρόσωπον κατ' ὄψιν ἐρχομῆ ἰκέτοσον.
 ἀλλὰ τὸ ἀνάξιον ἐαυτῆς καὶ ἀπαρρησίασον ἔχουσα χήματος ἐρ-
 μευδύασα, τὴν καὶ οὕτω χάρην καταλαβῆσα, καὶ ἔδὲ ἐσῶσα
 ἀπλῶς, ἀλλὰ κατόπιν τῆς ποδῶν λαβομῆ, λύσασα δὲ
 τῆς κόμας, καὶ τοῖς ποδάσμασι δημοσιεύσασα τὴν πονθῆσαν
 ψυχῆ, καὶ τοῖς ποσὶ τῆς Ἰησοῦ τὸ δάκρυον ἐπιρρέεσα, καὶ
 ποδῆς τῆς συμπαθείας ἤτει τὸν ἔλεον. καὶ ποσῆτον πορρο-
 μῆ, ὡσε καὶ βρέχειν τῆς πόδας, καὶ τῆς κόμη πάλιν ἐκμάττω-
 σα τὴν ὑγρότητα, πᾶσαν δὲ λάβειαν ταπεινῶς ἐπεδείκασον.
 ἴνα δὲ συνελθὼν εἴπω, πᾶσαι ταῖς αἰθῆσαι καὶ τοῖς μέλεσιν
 τῆς ἠμαρτηκόσιν ἢ γυνῆ τὴν μετανοίαν ζῆτόνει. ἢ δὲ δημο-
 σία καὶ εἰς τὸ ἐμφανὲς ἔπος ὀδυρομῆ τῆς ἀμαρτίας, τίνα κατ'
 ἴδιαν ἐπὶ χολῆς ἐπαρττα; ἔξουσι τεκμηράμῃον σκευῶν.
 ἡμῶν δὲ ἢ μὲν ὑπόχουσι, μετανοίαν ἐπαγγέλλεται. ἢ δὲ ἀπα-
 ρεῖς, ἔδον ἐπίπονον δείκνυσιν. ἀλλὰ τὴν αὐτῆν ἐχομῆ τῆ
 βίβη κατέσασον, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας εἰχομῆ φαιδρῆς

ὁμοίαν ἢ ἐδῆσιν αὐτῇ, καὶ ἑσπέζης ἀπολαύσεις θαλάσσης
 ἢ ὕπνος μακρὸς καὶ λευκός εἰς κόρον, καὶ χολία δὲ καὶ φρονι-
 τίδες ἐπαλλοιοί, λίθου ἐμπούσαν τῆ ψυχῆ τῆς οἰκίας
 ἐπιμελείας. μόρον δὲ τὸ ὄνομα τῆς μετανοίας ἐπιγραφόμεθα
 ἀκαρπὸν τε καὶ ἀνεύρητον. τῷ μὲν μυστηρίων ἑαυτὸς χωρι-
 ζομένη καὶ τῆς κοινῆς τῆς ἀπορρήτων ἀγιασμάτων. ἑδῆσι
 δὲ ἀσθενῶ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς καρδίας αὐτὰ ποιήματα, ἀλλ' αἰσθῶ
 καὶ καταφρονῶντες τῆς ἀπολαύσεως. ἀνόησον ἄνθρωπε, πη-
 λίων ἀξιόμηνος ἐχαιδῆς τῆς μετῆς ἐκείνων. εἰ βασιλεὺς
 αἰς τὴν ἑσπέζης μετέχων ἦς, εἴτα ποροκρίσας, τῆς τιμῆς
 ἀπερρίφης, πόσων ἂν ἐξαιήσω χημάτων τὸ πάλιν θυέσαι
 φίλος καὶ ὁμοῦ ἀπέζος; τίνοι δὲ θύρας ἐκ αὐτῶν διώχλησας,
 ἰκετόν, ἀπορῆμνος, σάν, ἀβίωτον νομίζαν τὸν βίον
 τῆ πῆξαι καὶ χίσει τῶ ποροσώπης τῆς ἐν τῷ βάθει λύπης τῆ
 ἐδῶν ἐμφαίτων, πάντα λίθον, τὸ τῶ λόγῳ, κινῶν, μέχρι
 ἑαυτῶ τὴν συμφορὰν ἐπικώρθωσας. ὁ δὲ τῆς καρδίας οἰκί-
 σιας χαιδῆς καὶ τῆς ὀκείας ὑψηλῆς τιμῆς ἐκπεσῶν, τίμη-
 γα καὶ ἀξιόλογον ποιήσας, ψυχῆς κικακμῆς ἀνδείξῆται
 ταπεινότητι; ἐκ ἑσιν ἀκόλυθον νοσῆν λέγοιται, τὴν αὐτῶ
 ζῶν μετῆσαι τοῖς ὑγιαίνουσιν. ἀλλ' ἴδ' εἰ καὶ τῶ ἀρρώστῳ
 καὶ ἑτέρῳ βίος τῶ ὑγιαίνοντος. ὁρῆς ὅση ὅτιν ἢ τῶ ὑγιαίνοντος
 μεταβολῆ, τῆς τῶ ἀδανῆτος μεταβολῆς τῆς καὶ τὴν ἑξιν αἰδῶ-
 μῆος ἐκ δωματίου μικρῶ κατὰκειται, πάσης σικῆθης μῆος
 χαρήσας φροντίδος, ἀμελεῖ γεωργίας καὶ σφόδρα γεωργικῶς
 ὑπάρχων. ἀφίησι πάντα μέμνηται, ὁ χηματισῆς καὶ φιλέμ-
 πορος. ὕδατι καὶ φωμῶ δεξέφεται, εἰ καὶ πρότερον εὐφῆς γῆ-
 μῆος καὶ συμβουλευτικῶ παρτίθετο ἑσπέζαν. παισὶν ἐκ ἐπὶ
 φραίνεται τὰ σικῆθῆ. γαμῆς χαιδῆς, τοῖς ἰατροῖς σικῆθῆ
 ἐκ νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ πολλοῖς μισθοῖς πρὸς ἀγα-
 πητῶν κέρδος ἀσθενῶ τὴν ὑγείαν. πῶτα ὁ τῶ σώματος ἀρ-
 ρῆσος. ὁ δὲ τὴν ψυχὴν κακῶς δεκείμνος τὸν ἀσώμην

ἐπισημώσας ἰατρῶν, καὶ προσηγορίας ὁμολογῶν καὶ δεικνύς τὴν
 ἐπιστήμην, καταλιμπάνεις νέμεθαι καὶ σφακελίξειν τὸ πά-
 ρος, ἵνα πρὸς τὸν ὄλον ὄγκον ἔλατθῃ; ἀλλὰ σωφρόνησον,
 γνώθι σαυτόν. Θεὸν ἐλόπησας, τὸν δημιουργόν σε παρῶρ-
 γισας, τὸν καὶ τῆς παρῶσης ζωῆς τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, καὶ
 τῆς μελλούσης Κύριον καὶ Κεϊτήν. Ἐπὶ θυφῆς ἐκακώθης ἡ
 κηδεία θανάτου σου τὴν ἀπόλαυσιν ἀπολασία τὴν ψυχὴν
 ἐβλάψε; σάφροσιωὴ γενέθω τῆς ἀρρώστιας φάρμακον. πλεον-
 κηδία πολύλλος τὸν ἰοτήτων εἰργάσατο πυρετόν; ἐλεημοσιωὴ
 κενώσῃ τὴν πλησμονήν. καθάριστον γὰρ ἢ τῷ πεπληρω-
 μένῳ μετάδοσις. ἐβλάψεν ἡμᾶς ἀρπαγὴ τῆς ἀλλοθίῶν;
 ἐπανελθόντω πρὸς τὴν ἰδίαν Δεσπότην τὸ ἀρπαγμα. ψεύδος
 ἡμᾶς ἐγγύς τῆς ἀπωλείας ἠγάγη; ἀπολείς γὰρ, φησὶ,
 πάντα τὰς λαλιῶνας τὸ ψεύδος. ἀλήθεια μελετηθεῖσα ση-
 σάτω τὸν κίνδυνον. ὄρκος ἀδραβεθεῖς ἀγει κειόμενον τὸ
 φάειον τῷ Τραχαεῖ ἀρέπαιον, τὴν τομήν ἀπειλεῖ; ἐνδυ-
 σάμεθα πάσων τὴν παναπλίασῆς μετανοίας, ἵνα τὴν
 ἀκμήν ἀποκρυσώμεθα τῷ ἀρεπαιῶν. αἰρετικοῖς δόγμασιν ἀ-
 σίβως σις ἐδέλωσεν; ὀρθῆς δόξης φρονήματι τὴν Δεισιδαι-
 μονίαν φυγαδίσάτω. τῶτο γὰρ ὄσιν ἢ μετανοία. λύσις καὶ
 ἀφανισμὸς τῆς ἀραίῃ ἢ καὶ πρᾶξιν ἐνεργημάτων, ἢ καὶ ἀ-
 θεῶν νοσημάτων. ὁ δὲ γνωρίζων τὸ τῆς μετανοίας εὐφελι-
 μόν, αἰεὶ δὲ πρὸς τὸν βόρβορον τῆς ἀνομίας σφραγισμένος,
 δάλα πσυχαίνει ἀδραπλήσιος γνωρίζοντι τὴν ὄργην. καὶ δὲ
 ἀσπίς, ἐν ὅφει δὲ αὐτῆ τὸ κακὸν ἐργαζομένη, καὶ τὴν
 ἁμαρτίαν ἐπιπλασιάζοντι. ἀειδίθητος γὰρ πρὸς τὴν εὐχέ-
 χασάσε νόσον. συύβρινον σαυτόν, ὅσον διώασαι. ζήτησον
 καὶ ἀδελφῶν ὁμοφύχων πένθος βοηθεῖ σοὶ πρὸς τὴν ἐλευ-
 θερίαν. δεῖξόν μοι πικρόν σε καὶ σαφιλές τὸ δάκρυον
 μίξω καὶ τὸ ἐμόν. λάβε καὶ τὸν ἱερέα κοινωδόν τῆς
 ψευς, ὡς πατέρα. τίς γὰρ ἔγω πατήρ, ψευδώνυμος

ψυχὴν ἀδαμαότινος, ὡς μὴ σιωδύρεσθαι τοῖς τέκνοις λυπῶ
 μέροις, ἢ πάλιν σιωδύφραζένεσθαι χαίρεισιν; Γερός ἢ ἄτε καὶ
 θρησκείας ἕως οὐδύρεται τὴν ἀμαρτίαν, ὡς Γακῶβ τε Ἰω
 σὴφ τὸν ἡμαγυρόν χιτῶνα, ὡς Δαβίδ τε Ἀβεσαλωμ τὸν
 ἄλιθρον, ὡς δὲ Ἡλεί τὸν Ὀφνὶ καὶ Φινεὲς πεισόντες ὅτι τις
 ἀδαιτάξιος, ὡς Μωϋσῆς τὸν λαόν τὸν ἄθεον μοχοποιῶν
 καινοποιήσαστα. πρὸ τῶν σωματικῶν πατέρων, θάρρησαι
 τῶ καὶ Θεόν σε ἀμνήσαντι. δεῖξον αὐτῶ ἀνδρυθειάσως τὰ
 κεκρυμμένα. γύμνωσον τὰ τῆς ψυχῆς ἀπόρρητα, ὡς ἰαφῶ
 πάθος δεκνύων κεκαλυμμένον. αὐτὸς ὀπμηθήσεται καὶ τῆς
 ἀρχιμοσύνης καὶ τῆς θεραπείας. πλείον ἢ αἰδώς τῶν γο
 ρέων ἀπτεται τῶν πιποιδότων αὐτῶν. ἢ γὰρ ἀκείνων δο
 ξα τῶν γεννησαμένων ὅτι, καὶ ἡ αἰχμὴ ὁμοίας. ἀδελφός,
 ἀδελφοί, τῆς ζωῆς ἢ ποροθερμία. φθάσων τῆ ὀπμηλείᾳ
 τὴν ἔξοδον. ἀτοπον γὰρ τῆς μὲν τῆς σαρκὸς λολογισμῶν
 ποιημένως τὴν πόροισια, καθάρειν ἑαυτῆς τῶν ὑλῶν καὶ
 τῆς ἐπιτολῆς τῆ λεγομένης κυνῆς, ἵνα μὴ δρασαπὸν ἐπὶ τῆς
 ἀγαν θερμόπιτος τὸ ὑγρὸν νοσοποιὸν σῆψιν ἐργάσῃται, τῆς
 δὲ καὶ διαόμου ὀπμηλείας χηίζοντις μὴ ποροθαύσει τὰ θα
 ράτι τὴν ἀδελίαν, καὶ τὰ κολασθεῖα πυρός τὴν ζέσην τῆ
 ἀλήκτως φλόγιστος, καὶ μηδέποτε ψυχόμενα. τὴν δραχμὴν
 εἶχε τὴν Εὐαγγελικήν, καὶ καλῶς ἐπλέταις τῶ χηίματι
 εἶτα δὲ ῥαθυμίαν ἀπάλασας; ἄφον τὸν ἐκ τῆς μετανοίας
 λύχρον, κατὰκυφαν ὀπμηλαῖς, ζήτησον τὸ κειμήλιον τοῖς
 γηένοις ἐγκρυπτόμερον πάθεισιν. ὀρηκῶς ἀπέλα καὶ σῶσαι
 ἵνα σοι συγχαρῶμεν οἱ γείτονες χαρὰ τὴν ἐν Χριστῶ. ἢ
 ποροθερμία, νῦν, καὶ μετ, καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνι
 Ἀμήν.